

opadgaende Tider, hvor de have drevet deres Forretninger stadig stærkere og stærkere opad, saa ogsaa have vænnet sig til at være noget flottere med Penge, end de burde være, og naar der saa er kommet nogle uheldige Aar — jeg har set det i Herning — ere enkelte af dem gaaede af Stablen. Men naar jeg saa spørger: Hvorledes indvirker det paa Ejendomspriserne, da har det saa at sige ikke været mærkbart. Tværtimod, jeg tror, at man maa sige, at under Svingninger af den Art har Herning staaet i en fremadgaende Bevægelse hele Tiden til Trods for, at det ikke har været Tilfældet med adskillige andre Købstæder og heller ikke med Landejendommene, som desværre ganske vist ere gaaede tilbage.

Jeg finder ikke særlig Grund til at dvæle ved Enkelthederne, idet de jo selvfølgelig maa saa deres naturlige Afgørelse gennem Forhandlinger i det kommende Udvalg. Jeg skal gentage min Tak til de Herrer, der have haft Ordet, for de Udtalelser, de ere fremkomne med, idet jeg betragter det som en Erkendelse af, at man her i denne Sal fuldt ud er paa det rene med, at disse Medborgere, som der er Tale om, i Virkeligheden have et moralsk Krav paa at saa saadanne Lovbestemmelser, at de kunne stilles lige med andre Medborgere i den paagældende Retning. Naar det er Tilfældet, tør man vel ogsaa haabe, at der vil blive arbejdet saa energisk paa at skaffe en Løsning, at den ogsaa kommer til Stede. Det er, som jeg nævnte før, min Opfattelse, at den Maade, vi bedst skaffe Løsningen paa, vil være ved at give en selvstændig Lov, fordi der derved vil indtræde dette, at der er en Mulighed aaben for dem for at lave en Forening. Jeg synes nok, at saa meget tør man betro til disse Medborgere, at man tør overlade dem at staa med Valget imellem, om de saa ville starte en saadan Forening, eller om de med denne Lov i Haanden ville forsøge hos de andre Kreditforeninger og sige til dem: Ja, nu kunne de Herrer se, nu staa vi saaledes, at vi ere i Stand til at lave vor Forening, og vi have ogsaa den Tro, at vi kunne gøre det, men vi have den Opfattelse, at det maasse vil blive os noget for dyrt at staa alene, og derfor henvende vi os nu til Dem og søge at saa dannet en Sidegren under en anden Forening. Saa

vil det være lettere, og saa vil der ikke være nogen Risiko for en bestaaende Forening ved at tage en saadan ny Kælle ind under sig. Saa mener jeg, der er Betingelser til Stede for, at de Folk kunne blive hjulpsne, thi blive de ikke hjulpsne paa den ene Maade, ville de sikkert blive det paa den anden. Blive vi derimod ved at holde det hen uden Resultat, og uden at der kommer et Lovforslag, staa de ganske i samme Stilling og blive ved at staa der, og det er ganske sikkert for mange af dem en meget trang og uhyggelig Stilling. Det kan da ikke undgaaes, at enkelte af dem med ikke ringe Berettigelse sige til Lovgivningsfaktorerne: Det er Jer, der er Skyld i, at vi ikke stilles lige med andre Statsborgere.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem fra Esbjerg, (Bluhme), kom grumme nemt fra Løsningen, idet han mente, at den ganske simple Maade at løse denne Sag paa var at give Husmandskreditforeningen en højere Sum; saa kunne disse Ejendomme jo gaa ind derunder. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at saa kunne ikke blot disse Ejendomme gaa ind deri, men alle andre Ejendomme ogsaa, indtil den Grænse, som det ærede Medlem vilde have sat. Det er imidlertid ikke min Hovedindvending derimod. Min Hovedindvending mod det ærede Medlems Tanke er den, at da man i sin Tid bevilgede Statsgaranti til Husmandskreditforeningen, først for en mindre Sum og senere for en højere, var det for at hjælpe en bestemt Samfundsklasse her i Landet, og ikke for andet, det var ikke for at hjælpe paa den Slags Forhold, som her er Tale om. Det er ikke Husmandsforhold, og derfor høre de ikke hjemme i en Husmandskreditforening. — Saa mener det ærede Medlem, at man kan jo stille dem i et løsere Forhold, i en særlig Serie i Husmandskreditforeningen. Det er jo en Tanke, der kan blive prøvet. Jeg tror nu ikke, Tanken er god, jeg tror nemlig ikke, at Husmandskreditforeningen kan indlade sig paa at administrere i andre Retninger, end den en Gang er henvist til. Det ærede Medlem maa jo vide, at denne Husmandskreditforening er ganske særlig stillet i administrativ Henseende, og derfor tror jeg, at det vilde være lidet heldigt, om Hus-